

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 45**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Gäraste. (423)

Ula peccato, men hvad skulle jag göra, jag vill verkligen
inte ha hans bref i stället för dina. Skrif afskriften med mycket
tydlig stil, men skriv mig till med att skrivas ett bref på nio
sidor, som ej innehåller något som är till mig. Om jag bara
inte känner minnelse så kan jag godt stå ut. Det kanske
acknå är bäst, detta? Det vore ju en möjlighet eller hur?
Brevet kom för sent acknå, så jag hade varit en hel del på
det för när så förtydla. Det du ej af gammalt att jag varit
till ett del så bedragen. Nu ska ni vara snälla eller jag ska
och medge att han många gånger skrivas till intervall. Men då jag
nu ej är här i honom utan i dig så vill jag ha hans och ett
då ut. Vi ha allt grälat om den här saken för och jag får
bref igen om en tid om ni ej sluta en ^{prosent} ~~prosent~~ och
ett för sig så blir jag ej mard. -- Jag älskar dig mycket och jag är
innehåll.

Jag minnas med nöjdhetsfullhet en, som både gör bra saker och
får allmänt erkännande. Du uppfyller naturligtvis första villkoret
för längtan, men kanske du hjälper eller jag har varit nöjda med det
erkännande du fått. Det är detta, som akter kamma. Och det är det,
som ska bli fastligt roligt. Jag skref inte det där för att vara för-
arglig. Du vet allt, att det är numring vad jag skref att jag är nästan-
ligen ensam. Eller jag uppfyller något andra villkoret i mycket
hög grad är jag, men hur det är med det första kan jag knappast
säga - låt oss vänta ett par år på det som skrivas ej är aktuellt,
så på ni se. Nu tycker jag om, då han håller med mig och tycker om
uppsatsen, så kan ej skän på min sida. Jag tror ej ni kunna
kunna som konstvär ännu.

Hvad ska jag nu säga till de som jag gjort så sedan. Men
det gör öfver, inte annat

Hela dagen har jag varit och tänkt på hur enkelt det skulle
bli att öfver kamma skrivas ett riktigt bref. Jag har jag varit alltid
den här tiden, nu är början till renskrifning och jag sitter och

— ~~men jag~~ ^{bläck} ~~skrifver~~ det sistu med ~~Styrelsens~~ i god no. Och nå rättar jag, men som
det varit dåligt skuldt med mitt besked så hur jag skrifvet reut riktigt
falsklut skarpigt. Det är ett otroligt arbete att rätta. Jag skall bli glad, då
jag får se ditt manuskript. Pinst är det dumdegård och det förargar mig
själf, men jag kunde g'nlippa ifrån det. Men det är den skilnaden att
dumdegård nuarom gör en Karakter, en hitalsia Karakter en praxistans, är
det inte nå, men ^{dette} ~~det~~ just bara en saga utan all djupsinnighet som liknar
en annan saga till händelser, fast händelser står i våra dagar — Det är allt Ro-
dannalt att tänka, att han gjömt en Prometheus eller är det ej nå en bok som heter.
Jag tänker elig förra Kapitlet, nå snart jag får hem det. Skall bli underbart att
höra ett ambans. Jag vet själf ingenting annat än att jag vill att det skall vara
bra. Jag har lust bara i dag för att se om den eller min var sämre. Det är
nu litet mer handling i min. Men hur många böcker och ljudlöster där
är som ingen vet och sådant finns ej hos honom. Men vi ska ta bort det i
samman.

Jag tror allt att det nu vore rätta tiden att säga mig manuskript och så
hur jag väl ett eller två Kapitel om dagen. Och var g'nädd, för jag är sä-
ker om att det är bra. Kan jag nå säker på mig själf.

Jag har haft bref från Elfrida för att tacka. Han skrifver så skalt
och kunnigt, han är någ bra algeklig. Jag funderar så mycket på hvad
det var äfver honom i Stockholm, som skälla mig bort reut fyriskt. Han var bara
stor, tung kropp. Jag undrar om det var äfveranställning, ledsnad, blyghet eller
var det bara något apiat eller sådant som jag för att släpa om. Jag tänker
nästan det, ty han var ej besynnerlig endast hos Paulis. — Han har ej skrivit skrif-
na, komponera, något.

Det var utmärkt med ellantrand, men att jag har några blöder att rätta
på mig till den tjungade, det tror jag knappast. Det är bister att arbetet skall
alltid behövas göras om och göras om. Det har en så oönskelighet. Jag vill
allt slippa och tänka på något annat.

Det är att jag har börjat taga massage på venstra bröst och högra
armen. Armen är ingen fara med, men bröstet var ej mer till att gå på.
Det var allt skäligt om jag blefve bättre, då skulle jag allt se mig om
bland klipporna litet mer än i saunas. Jag är litet nödd för att de nu
bli otroligt gringbar — Jag måste också vara punkt-
och nog elig ej om att vara ledsen på brefvet, ty när man är i min
räknings skuldning får jag allt om en skrifver dervat afren om min
annen, att det skall låta ovärdigt — Och det ville jag ej — Din Selma,